

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 51. Andronicus Imperator Constantinopoli.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

bus respondentibus: *Amen*, adjecit: *hoc Sæcul. XII.*
funè trahite me ex lecto & super cinerem A. C. 1183.
in terram sparsum sternite. Quod cum
 fecissent, duosque eximia magnitudinis
 lapides quadratos, alterum capiti alte-
 rum pedibus admovissent, Viatico refi-
 citur, & paulo post extinguitur, in Fe-
 sto S. Barnabæ, die undecima Junii, an- *Chro. Vo-*
 no salutis humanæ millesimo centesimo *siens. p. 290.*
 octogesimo tertio, ætatis suæ vigesimo
 octavo. Corpus defuncti, ut jufferat,
 Rotomagi in Ecclesia Dominæ nostræ
 conditum.

§. LI.

Andronicus Imperator Constantino-
poli.

Constantinopoli Andronicus, in quo
 tota Imperii sita erat auctoritas, nu-
 ptias Irenis filix suæ nothæ cum Alexio
 Manuelis Imperatoris, vita functi, filio,
 itidem spurio, moliebatur, etsi tam spon-
 sus quam sponsa ex incesta parentum,
 sanguinis affinitate junctorum, libidine *Nicet. Alex.*
 orti essent. Dicebat enim Andronicus *n. 15. p. 168.*
 inter sponsum sponsamve stupro natam
 cognationis impedimentum non dari,
 quam sententiam Concilii senatusque
 judicio stabiliri jussit. Verum Theo-
 dosius Patriarcha nefandum conjugium
 constanter damnavit, Andronici conati-
 bus

Sæcul. XII. bus intrepide obsistens; ac tandem in-
 A.C. 1183. telligens, se operam perdere, & malo-
 rum consilia prævalere, relicta Sede Con-
 stantinopolitana, quam annis sex occu-
 paverat, in Insulam Terebintum se rece-
 pit, ubi ædes & sepulchrum sibi parave-
 rat.

*Catalog.
 Ju. Græ. R.*

Andronicus ejus discessu, quem non
 speraverat, lætissimus, nuptiis Alexii &
 Irenis Archiepiscopum Bulgariæ, tunc
 forte Constantinopoli commorantem,
 benedicere voluit. Ad Sedem vero
 Constantinopolitanam implendam Basi-
 lium Camaterum Cartophylacem & Hy-
 pertimum delegit. Ceterum Basilius
 iste datis literis, quod in Episcopali Mi-
 nisterio Andronici voluntati simpliciter
 obsecuturus esset, ad Patriarchatum
 viam sibi parasse dicebatur.

Nicet. n. 18.

Hic ergo Patriarcha, jubente Andro-
 nico, in Festo Pentecostes, die decima
 septima Maji, anno millesimo centesimo
 octogesimo secundo, Alexium Imperato-
 rem coronavit, quem Andronicus, ut
 Principi juveni plus honoris exhiberet,
 humeris suis impositum ad Ecclesiam Ma-
 jorem, calidis perfusus lacrymis, depor-
 tavit. Sed brevi exinde tempore ela-
 pso Andronicus consensum a propemo-
 dum invito extorsit, ut se Imperii so-
 cium adlegeret & promulgaret, tumque
 ambo mense Septembri, Indictione se-
 cunda

cunda ineunte, anno juxta Chronolo- Sæcul. XII.
 giam Græcorum sexies millesimo sexcen- A.C. 1183.
 tesimo nonagesimo secundo, salutis no-
 stræ millesimo centesimo octogesimo ter-
 tio, coronati sunt solemnî ritu, in quo
 Andronicus semper prior nominabatur,
 ridiculo prætextu, haud decere nomen
 pueri viro seni & venerabili præponi.
 Ubi vero in Officio Divino ad Commu-
 nionem perventum, Andronicus acce-
 pto pane cœlesti, extendens manus, ut
 calicem prehenderet, per terribilia My-
 steria juravit, se nullo alio consilio im-
 pulsus recipere Imperium, quam ut A-
 lexii juventutem adjuvaret. Sed ecce,
 vix paucis diebus exinde consumptis, illi,
 qui Andronico a consiliis erant, pro-
 nunciant, de salute periclitari Rempu-
 blicam, in qua plures regnarent. Capi-
 tis damnatur Alexius, & quidam, noctu
 eum adorti, nervo arcus strangulant.
 Corpus defertur ad Andronicum, qui
 calcibus ejus latera pulsans multas exa-
 nimi injurias a patre & matre sibi illatas
 exprobravit. Ipso deinde jubente, ca-
 daveri cervices amputatæ, caput ad An-
 dronicum reportatum, truncus, sarco-
 phago plumbeo inclusus, in profundum
 maris abjectus.

Ita Alexius Comnenus Imperator,
 Manuelis filius, rebus humanis exem-
 tus

Sæcul. XII. tus est, anno ætatis nondum decimo
 A. C. 1184. quinto, Imperii tertio, exacto.

Desponsatam sibi habebat Alexius Agnetem, Regis Franciæ Philippi Augusti sororem, quam Andronicus salacissimus senex undecim annorum adolescentulam sibi matrimonio junxit. Tum Imperio & uxore Alexii, sobrini sui, positus, a Patriarcha & Synodo absolutionem rogavit a jurejurando quod Manuelli & Alexio Imperatoribus præstiterat, & quod tam immaniter violaverat; eandemque gratiam pro conjuratis omnibus impetravit, quam adulatores Præfules, editis Decretis, concessere, honoris umbram, eeu præmium violatorum Canonum, consecrati; ut nimirum subselliis juxta folium Imperatoris collocatis ipsi assiderent. Sed cum Andronicus ultra duos annos non imperaverit, brevissimi temporis privilegium fuit.

§. LII.

Abbatis Fuldenfis ambitio.

Arnold.
Lubec. Chro.
Slav. 3. c. 9.

In Germania Fridericus Imperator Montguntia in Pentecoste, anni sequentis millesimi centesimi octogesimali quarti, Comitiam celebravit, ut filium suum Henricum, Regem Romanorum, solemni ritu Equitem crearet. In quo Conventu Abbas Fuldenfis Imperatori exposuit; eo privilegio gaudere suum Monasterium,